

Konkluzje Antalya luty 2020, sytuacje budzące kontrowersje.

1. Spalony

1.1 Opis sytuacji

Piłka została zagrana przez zawodnika drużyny atakującej i lecąc w powietrzu zmierza w kierunku zawodnika drużyny broniącej znajdującego się na własnej połowie. W jego bezpośrednim sąsiedztwie, na tej samej połowie, znajduje się inny zawodnik drużyny atakującej, który w momencie zagrania piłki przez współpartnera był na pozycji spalonej. Zawodnik ten, widząc, że piłka zmierza do obrońcy rusza w jego stronę i w momencie rozmyślnego kontaktu obrońcy z piłką znajduje się w pewnej odległości od niego.

Decyzja

Sędzia może uznać, że zawodnik na pozycji spalonej, biegnąc w kierunku obrońcy jednoznacznie wpływał na możliwość zagrania przez niego piłki co oznacza uznanie zawodnika na pozycji spalonej za spalonego. Może to np. mieć miejsce gdy zawodnik z pozycji spalonej biegnie na wprost obrońcy przyjmującego piłkę.

Jednak zawsze sędzia uzna zawodnika drużyny przeciwnej biegnącego z pozycji spalonej w kierunku obrońcy za spalonego, gdy w momencie rozmyślnego kontaktu obrońcy z piłką, **zawodnik ten będzie znajdował się w zasięgu gry**. Oznacza to, że dalej biegnąc podejmie on walkę o piłkę z obrońcą tuż (natychmiast) po jej przejęciu przez obrońcę. Podstawą do tej decyzji będzie przeszkadzanie przeciwnikowi z tytułu walki o piłkę. I tak np. zawodnik poruszający się w kierunku obrońcy odwróconego do niego plecami nie będzie mógł być uznany za wpływającego na możliwość zagrania piłki przez obrońcę ale będzie uznany za walczącego z nim o piłkę a tym samym za spalonego.

2. Zagranie piłki ręką

Uwaga: Ręce zawodnika znajdujące się wzdłuż jego ciała/przy ciele powiększają obrys ciała w naturalny sposób. Nienaturalne powiększenie obrysu ciała powodują ręce nie znajdujące się wzdłuż ciała/przy ciele.

2.1 Opis sytuacji

Zawodnik zagrywa piłkę a ta trafia w rękę przeciwnika, który upadł, a jego dłoń/ręka znalazła się między jego ciałem a podłożem w celu podtrzymania ciała i nie była wyciągnięta na bok lub pionowo względem ciała.

Decyzja

Jeżeli powodem upadku przeciwnika była walka o piłkę, np. wślizgiem to kontakt jego ręki z piłką nie będzie uznany za przewinienie.

Jeżeli powodem upadku przeciwnika będzie jedynie próba zablokowania zagranej piłki to taka podpierająca ręka będzie uznana za powiększającą nienaturalnie obrys ciała

W przypadku interwencji i upadku przeciwnika w bezpośrednim sąsiedztwie zawodnika zagrywającego piłkę („strefa” pomiędzy oczywistą walką o piłkę a oczywistym blokowaniem), w zależności od okoliczności sędzia może uznać jego ręką za podpierającą lub za powiększającą obrys ciała.

Warunkiem koniecznym do uznania takiej ręki za podpierającą będzie rozpoczęcie interwencji przez upadającego przeciwnika przed zagranieniem piłki przez zawodnika.

Jednak zawsze ręka w tej pozycji będzie uznana za powiększającą obrys ciała gdy efektem jej kontaktu z piłką będzie pozbawienie bramki lub pozbawienie drużyny przeciwnej realnej szansy na zdobycie bramki.

2.2 Opis sytuacji

Zawodnik strzela na bramkę/ dośrodkowuje a przeciwnik podejmuje próbę zablokowania lecącej w jego kierunku piłki i piłka trafia go w rękę.

Decyzja

Zawsze gdy piłka trafi w rękę powiększającą nienaturalnie obrys ciała (znajdującą się nie przy ciele) będzie miało miejsce przewinienie.

Zawsze gdy piłka trafi w rękę nie powiększającą nienaturalnie obrysu ciała to znaczy znajdującą się przy ciele, przewinienie nie będzie miało miejsca.

Uwaga: Nie będzie przewinieniem w przypadku próby zablokowania lecącej piłki trafienie w nią bokiem ręki, jeżeli ręka będzie cały czas przy ciele – jej ruch w kierunku piłki będzie ruchem całego ciała ze znajdującą się przy ciele ręką.

2.3 Opis sytuacji

Piłka trafia w rękę zawodnika utrzymaną powyżej barku bezpośrednio po kontakcie z głową lub ciałem (włączając stopę) współpartnera, który przebywa w bliskiej odległości.

Decyzja

Zazwyczaj nie będzie to przewinieniem. Jednak sędzia biorąc pod uwagę okoliczności zdarzenia może uznać taki kontakt za naruszający przepisy gry. Natomiast musi on uznać taki kontakt za nieprzepisowy jeżeli spowoduje on pozbawienie bramki lub realnej szansy na zdobycie bramki drużyny przeciwnej

3. Zwalnianie piłki z rąk przez bramkarza

3.1 Opis sytuacji

Bramkarz trzymający będącą w grze piłkę w rękach zamierza zwolnić ją z rąk poprzez kopnięcie jej w pole. Przeciwnik podejmuje próbę zablokowania wykopywanej piłki. Osiąga on cel a piłka wpada do bramki bramkarza.

Decyzja

Jeżeli przeciwnik rozpoczął ruch związany z próbą zablokowania piłki kopniętej przez bramkarza przed jej kopnięciem to takie zachowanie uznane zostanie za przeszkadzanie bramkarzowi w zwolnieniu piłki z rąk. To samo dotyczy blokowania piłki rzucanej przez bramkarza do współpartnera.

Jeżeli jednak, próba zablokowania rozpocznie się po kopnięciu czy też rzuceniu piłki to będzie to działanie prawidłowe.